

ZAJÍMAVOST

in.ihned.cz/zahranici

nic, kde se kolem 5. listopadu zapalovaly sudy. Pak se ale jednou kdosi v Otteru rozhodl, že pálení sudů je příliš obyčejné a že nošení sudů na ramenou by mohlo být mnohem zajímavější.

Den „D“

Začíná se brzy po rozednění palbou z prazvláštních zbraní. Asi dvacítku chlapů jsme zastihli v okamžiku, kdy ze starého land-roveru vytahovali bouchací náčiní. Každý si postupně bral brýle a v novinách zabalený střelecký komplet. Principiálně jde vlastně o jakési perkusní bambitky. Ve skutečnosti to jsou kusy ohnutého železa s odvrtnou dírou místo hlavně. V ohybu je pak zapuštěn malý piston pro perkusní zápalku. Komplet tvoří ještě kovová tyčka s navařeným kouskem plocháče. Ta slouží jako nabíjak a úderník v jednom.

Černý střelný prach se upěchuje v hlavní, přidá se ještě zátka a pak se všichni postaví do řady vedle sebe. Velitel střelby rozdává perkusní zápalky, a když je vše přichystáno, vydá povel „pal“. Jeden po druhém střelci praští kovovou tyčkou do zápalky a nad městem se rozlehne řada výstřelů. Ostudou pro střelce je, když se mu nepodaří „bambitku“ odpálit na první pokus.

To vše se pak během dne ještě několikrát opakuje jako hlasitá předzvěst zapalování sudů.

Ve městě je sedmnáct hospod a každá z nich sponzoruje přípravu jednoho sudu na slavnost.

Slavnost hořících sudů začíná střelbou ze svérázných „zbraní“.

Nosiči běhají s hořícími sudy tak dlouho, dokud se jejich torzo dá udržet. Když někomu začne hořet rukavice, převezme náklad další.

Akce se účastní celé rodiny. Před setměním se u prvního sudu sejdou malé děti. Ty nejmenší mohou mít tak pět šest let. Povinné vybavení tvoří stará bunda s kapucí, často už ohořelá – nejspíš po starším bráškovi nebo sestře. A také tlusté rukavice z pytloviny. Ty těm malým sahají až nad lokty. Prfata nosí malé sudy, ale svým nadšením se vyrovnají dospělým. Tátové sud zapálí, hořící ho nasadí prvnímu děcku na ramena a pak pomáhají s předáváním této „fakule“ ostatním zájemcům.

Sud se nosí tak dlouho, dokud téměř úplně neshoří, nevadí, že občas nosičům upadne. Někdy přitom i uhasne. To se ale ihned napraví: někde poblíž je vždycky pořadatel s kanystrem, který do sudu chrstne hořlavinu, a tak

nad hlavami všech znova šlehají plameny a může se běžet dál. Běhá se tak dlouho, dokud se torzo sudu dá udržet. Teprve když se celý rozpadne a dohořívá na chodníku, dav pochvalně zahučí a celý se přesune k další hospodě. Tam se zapálí další – větší sud, který nosí větší děti. Pak třetí sud a čtvrtý sud – ty mají na starosti výrostci, následují ženy a před půlnocí dojde řada na ty největší a nejtěžší sudy, které nosí pořádní siláci.

A tak už po celá staletí se jeden den v roce v Otteru St. Mary tátové změní na kluky a uličníky, aby za vydatné podpory manželek, dětí, dědů a babiček mohly v jeho ulicích zase vzplanout sudy od téru. ■

LUMÍR PECOLD

Foto: autor

IN magazín Hospodářských novin • Šéfredaktor listu: Petr Šimůnek • **IN magazín:** Tomáš Wehle (vedení), Libor Ševčík, Tereza Hromádková, Kateřina Hovorková, Eva Petrová (grafika)
Redakce: Dobrovského 25, 170 55 Praha 7, **mail:** in.hn@economia.cz, **telefon:** 233 073 071, **fax:** 233 072 060 • **Příjem inzerce:** Inzertní oddělení Economia a.s., Dobrovského 25, 170 55 Praha 7, **telefon:** 233 071 782 • **Tisk:** Moraviapress, a. s., Brěclav • **Samostatně neprodejný**